

Vilkårsbeskrivelse - Supplerende betalingsvilkår for producentbetaling for A-høj+-kunder tilsluttet som A-høj-kunder under VE-nettilslutningsbekendtgørelsens § 4

En producent, som ønsker nettilslutning, svarer i udgangspunktet et tilslutningsbidrag efter netselskabets gældende takster herfor. Tilslutningsbidraget for produktionsanlæg fastsættes i udgangspunktet på baggrund af producentens tilslutningspunkt, herunder om tilslutningspunktet er beliggende i et produktionsdomineret net (rød geozone), blandet net (gul geozone) eller forbrugsdomineret net (grøn geozone).

Nærværende vilkår supplerer den godkendte metode for producentbetaling taget til efterretning af Forsyningstilsynet den 14. juni 2022. Nærværende vilkår modificerer udgangspunktet for fastsættelsen af prisen for et tilslutningsbidrag for anlæg nettilsluttet under bestemte omstændigheder, når tilslutningspunktet er anvist i et blandet net (gul geozone) eller i et forbrugsdomineret net (grøn geozone).

Under særlige omstændigheder vil en producent skulle betale et tilslutningsbidrag, som fastsættes med udgangspunkt i et produktionsdomineret net, uanset at tilslutningspunktet er anvist i et blandet net eller i et forbrugsdomineret net. Producenten skal så betale et tilslutningsbidrag svarende til taksten i et produktionsdomineret net (rød geozone).

Det supplerende vilkår finder anvendelse for producenter, hvor det, jf. nettilslutningsbekendtgørelsens § 3, samlet set er billigst at anvise producenten som Ahøj+- eller Ahøj+maske-kunde, men hvor netselskabet skal fremføre net som følge af VE-nettilslutningsbekendtgørelsens § 4 hhv. § 26 i kraftværksbekendtgørelsen, hvorefter producenten så tilsluttes som en Ahøj-kunde. Vilkåret har til formål at sikre en omkostningsægte, rimelig og ikkediskriminerende fordeling af omkostninger ved nettilslutning til den kundekategori, som giver anledning til omkostningerne.

Det supplerende vilkår vil ikke finde anvendelse i de tilfælde, hvor netselskabet fremfører net af andre årsager med det formål at forsyne en flerhed af kunder.

1. Anvendelsesområde

Det er netselskabet, som anviser tilslutningspunktet, herunder finder frem til den nettilslutningsløsning, der giver de samlet set laveste omkostninger. Dette ændrer det supplerende vilkår ikke på.

Det tilkommer således netselskabet at fastsætte karakteren af det net, som i medfør af nettilslutningsbekendtgørelsens § 4 hhv. kraftværksbekendtgørelsen § 26, skal fremføres.

Dette betyder, at netselskabet kan fremføre net, som i sin funktion og formål kan forsyne en flerhed af kunder. I et sådant tilfælde vil det supplerende vilkår ikke finde anvendelse.

Anvendelsen af det supplerende vilkår er betinget af en række kumulative betingelser, som beskrives i det følgende.

Det supplerende vilkår finder anvendelse ved nettilslutning af produktionsanlæg, der efter VE-nettilslutningsbekendtgørelsens¹ § 3 eller kraftværksbekendtgørelsens² § 25 skulle anvises som Ahøj+- eller Ahøj+maske-kunder, men hvor § 4, i VE-bekendtgørelsen, hhv. § 26, i kraftværksbekendtgørelsen, medfører, at netselskabet er forpligtet til at fremføre elnet til producenten frem til et punkt, som ikke er længere fra producentens produktionsanlæg end nærmeste 50-60 kV-station.

Anvendelsen af det supplerende vilkår er betinget af, at det anviste tilslutningspunkt for producentens produktionsanlæg fremført fra et Ahøj+- eller Ahøj+maske-tilslutningspunkt, befinder sig i et forbrugsdomineret net (grøn zone) eller et blandet net (gul zone) på tidspunktet for netselskabets fremsendelse af nettilslutningsaftalen.

For VE-produktionsanlæg vil det supplerende vilkår ikke finde anvendelse, hvis der opnås dispensation i medfør af § 4, stk. 3, i VE-nettilslutningsbekendtgørelsen, til, at producenten selv fremfører net til det samlet set billigste tilslutningspunkt. Hvis der ikke kan opnås dispensation, vil det supplerende vilkår finde anvendelse, og netselskabet skal fremføre net i overensstemmelse med § 4, stk. 1, i VE-nettilslutningsbekendtgørelsen. Årsagen til den manglende dispensation er uden betydning for anvendelsen af det supplerende vilkår.

Anvendelsen af det supplerende vilkår forudsætter, at det efter netselskabets vurdering kun er økonomisk forsvarligt at fremføre et net, som har til formål og funktion at nettilslutte den enkelte og konkrete kunde. I det net, der fremføres, er der således ikke grundlag for at nettilslutte andre kunder. Dette kan begrundes med den anlagte kapacitet i det fremførte net eller andre forhold. Det er netselskabets vurdering, hvilket net som kan fremføres, og anlægsejer kan ikke stille krav hertil.

Hvis alle ovenstående betingelser er opfyldt, vil det supplerende vilkår finde anvendelse, og producenten vil skulle betale et tilslutningsbidrag i overensstemmelse med et produktionsdomineret net (rød zone) som en Ahøj-kunde.

¹ BEK nr. 936 af 18/06/2022

² BEK nr. 2654 af 28/12/2021

2. Takster

I medfør af det supplerende vilkår skal producenten betale et tilslutningsbidrag som en Ahøj - kunde i et produktionsdomineret net (rød geozone) efter netselskabets priser på tidspunktet for indgåelsen af nettilslutningsaftalen.

Taksten for nettilslutningsbidraget pristalsreguleres i overensstemmelse med gældende regler og godkendte vilkår herfor.

Producenten svarer indfødningsstarif, abonnement mv. ift. tilslutningspunkt, dvs. som Ahøj-kunde i overensstemmelse med de til enhver tid gældende priser.

Ved en udvidelse af producentens indfødningsomfang skal netselskabet vurdere, hvorvidt betingelserne listet ovenfor i pkt. 1 "anvendelsesområde" er opfyldt på tidspunktet for behandlingen af producentens udvidelse.

Hvis de kumulative betingelser i pkt. 1 "anvendelsesområde" er opfyldt, vil producenten skulle betale den takst, som er gældende for et produktionsdomineret net (rød geozone) for en Ahøj-kunde.

Hvis de kumulative betingelser i pkt. 1 "anvendelsesområde" ikke er opfyldt, vil producenten skulle betale den takst, som er gældende efter netselskabets til enhver tid gælde pris for nettilslutning af produktion.

Der kan ikke ske tilbagebetaling af tilslutningsbidraget eller dele heraf, når de kumulative betingelser i pkt. 1 "anvendelsesområde" har været opfyldt på aftaletidspunktet, men på et senere tidspunkt ikke længere er opfyldt.

3. Anvisning af tilslutningspunkt

Det er netselskabet som anviser tilslutningspunktet for producenten.

Netselskabet behandler naturligt sammenhængende produktionsanlæg som ét samlet produktionsanlæg. Dette har bl.a. til formål at imødegå spekulation ved proforma opsplnitning af produktionsanlæg, som reelt er sammenhørende.

Netselskabets afgørelse om anvisning af tilslutningspunkt for producentens produktionsanlæg kan påklages efter de almindelige bestemmelser herom.

4. Dispensationsordningen i medfør af VE-nettilslutningsbekendtgørelsen

Hvis producenten ønsker det, vil netselskabet i udgangspunktet samarbejde med producenten om at søge om dispensation hos Energistyrelsen i medfør af VE-nettilslutningsbekendtgørelsen § 4, stk. 3.

Opnås dispensation i medfør af VE-nettilslutningsbekendtgørelsen, fremfører producenten selv stikledning frem til det anviste tilslutningspunkt som Ahøj+- eller Ahøj+maske-kunde i medfør af § 3 i VE-nettilslutningsbekendtgørelsen. Producenten vil herefter være en Ahøj+- eller

Ahøj+maskepris-kunde og skal svare et tilslutningsbidrag i overensstemmelse med den gældende pris (og geozone) på tidspunktet for indgåelsen af nettilslutningsaftalen.

Opnår producenten dispensation, vil producenten herefter være en Ahøj+- eller Ahøj+maskepris-kunde og svare indfødningsstarif, abonnement mv. ift. hertil og i overensstemmelse med de til enhver tid gældende priser.

5. Ikrafttrædelse

Det supplerende vilkår skal indgå i et netselskabs betalingsdesign fra det tidspunkt, hvor netselskabet modtager en godkendelse fra Forsyningstilsynet, dog tidligst fra 1. januar 2023.

Det supplerende vilkår gælder for alle produktionsanlæg, der nettilsluttes efter vilkårets godkendelse hos Forsyningstilsynet, dog tidligst fra 1. januar 2023.

For nettilslutningsaftaler, der er indgået før den 1. januar 2023, og hvor nettilslutning sker efter Forsyningstilsynets godkendelse, dog tidligst 1. januar 2023, finder det supplerende vilkår endvidere anvendelse³.

Betaling af tilslutningsbidraget forfalder på nettilslutningstidspunktet.

Nettilslutningstidspunktet er defineret som i VE-lovens § 5, stk. 1, nr. 7, hvorefter nettilslutning sker på det tidspunkt, hvor et produktionsanlæg første gang leverer elektricitet til det kollektive elforsyningsnet.

6. Overgang og varslings

Kunder, der har indgået nettilslutningsaftale før 1. januar 2023, vil modtage et tillæg til den indgåede aftale, som vil orientere om tilslutningsbidragets størrelse. I den forbindelse skal producentens sikkerhedsstillelse reguleres for at dække det nye tilslutningsbidrag.

³ Nettilslutningsaftaler indgået før 1. jan 2023, hvor nettilslutning sker efter 31. december 2022, modtager et tillæg til aftalen, som orienterer og fastsætter størrelsen på tilslutningsbidraget.

14. marts 2023

J.nr.: 22/02227
LMNI

Tilkendegivelse om Green Power Denmarks supplerende vilkår til Producentbetalingen

RESUMÉ

Green Power Denmark har anmeldt et supplerende vilkår til deres branchevejledning for producentbetaling (herefter anmeldelsen), som Forsyningstilsynet tog til efterretning den 24. juni 2022. Tilsynet har på den baggrund udarbejdet nærværende tilkendegivelse.

Anmeldelsen sker på baggrund af Energistyrelsens fortolkning af afstandsreglen i nettilslutningsbekendtgørelsen (herefter afstandsreglen), der afviger fra den måde, som branchen ifølge Green Power Denmark tidligere har fortolket reglen på.

Det supplerende vilkår finder kun anvendelse, når en række kumulative betingelser er opfyldt, herunder at der er tale om et anlæg, som producerer vedvarende energi (VE), og som ligger i et forbrugsdomineret område (såkaldt grøn geozone) eller blandet område (såkaldt gul geozone), og netvirksomheden i medfør af afstandsreglen i nettilslutningsbekendtgørelsen, er forpligtet til at fremføre dedikeret net til kunden, der ikke kan bruges af andre producenter.

Det supplerende vilkår kommer også til at gælde for de netvirksomheder, der har anmeldt og fået godkendt en metode, evt. med afvigelser, og som baserer sig på Green Power Denmarks branchevejledning om producentbetaling. Netvirksomhederne kan også vælge at anmelde en ny metode, som Forsyningstilsynet efterfølgende skal godkende.

Forsyningstilsynet har gennemgået Green Power Denmarks supplerende vilkår til branchevejledningen om producentbetaling. Tilsynet vurderer, at netvirksomhedernes korrekte anvendelse af Green Power Denmarks branchevejledning med det supplerende vilkår vil føre til betaling af mere omkostningsægte standardtilslutningsbidrag, idet producenterne kommer til at dække de omkostninger, som de selv er årsag til.

Forsyningstilsynet har på den baggrund taget det supplerende vilkår til branchevejledningen om producentbetaling til efterretning.

FORSYNINGSTILSYNET

Torvegade 10
3300 Frederiksværk

Telefon 4171 5400

Digital Post til os:
Send via virksomheder@forsyningstilsynet.dk
Send via borger@forsyningstilsynet.dk

TILKENDEGIVELSE

Forsyningstilsynet tager hermed Green Power Denmarks supplerende vilkår til branchevejledningen for producentbetaling, som Green Power Denmark har anmeldt til tilsynet den 10. oktober 2022, til efterretning, idet tilsynet lægger til grund, at vilkåret - i lighed med selve branchevejledningen - skal gælde senest til udgangen 2026. Vilkåret træder i kraft for de enkelte netvirksomheder, når de hver især har anmeldt og fået godkendt en metode for supplerende vilkår for producentbetaling, der baserer sig på Green Power Denmarks branchevejledning for producentbetaling.

Forsyningstilsynet forudsætter, at det supplerende vilkår indgår i den evaluering som Forsyningstilsynet sendte til Green Power Denmark af 9. november 2022. Denne tilkendegivelse er udarbejdet i medfør af § 73 b i elforsyningsloven (lovbekendtgørelse nr. 984 af 12. maj 2021 med senere ændringer), jf. elforsyningslovens 73, stk. 1, og artikel 18 i elmarkedsforordningen (Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/943 af 5. juni 2019 om det indre marked for elektricitet).

Forsyningstilsynet har i lighed med branchevejledningen for producentbetaling ikke forholdt sig til tarifniveauer.

Sagens baggrund og begrundelsen for Forsyningstilsynets tilkendegivelse fremgår nedenfor.

SAGSFREMSTILLING

SAGSFORLØB

Green Power Denmark har den 10. oktober 2022 anmeldt et supplerende vilkår til producentbetalingen, som Forsyningstilsynet tog til efterretning den 24. juni 2022¹.

Green Power Denmark har anmeldt det supplerende vilkår til producentbetalingen, idet brancheorganisationen er blevet opmærksom på, at den såkaldte afstandsregel² kan forstås på flere måder. Green Power Denmark har været i dialog med Energistyrelsen, hvis fortolkning af afstandsreglen ifølge det oplyste fra Green Power Denmark afviger fra den måde, som branchen tidligere har fortolket reglen på.

Green Power Denmark oplyser i anmeldelsen, at Green Power Denmarks branchevejledning om producentbetalingen, som Forsyningstilsynet tog til efterretning den 24. juni 2022, er udarbejdet ud fra denne anden fortolkning af afstandsreglen, og at producentbetalingen, såfremt den fortsat skal leve op til lovgivningens kriterier om omkostningsægtighed og ikke-diskriminering, skal suppleres med et vilkår for tilslutning af store VE-anlæg i forbrugsdomineret net (grøn geozone) og blandet net (gul geozone).

¹ Tilkendegivelsen er offentliggjort på Forsyningstilsynets afgørelsesdatabase og kan tilgås via dette [link](#) - Forsyningstilsynets sagsnummer 22/00445

² § 4 i bekendtgørelse nr. 936 af 18. juni 2022 om nettilslutning af vindmøller, solcelleanlæg, bølgekraftanlæg og vandkraftværker

Det anmeldte supplerende vilkår skal ifølge Green Power Denmark gælde i det tilfælde, hvor et netselskab i medfør af § 4 i nettilslutningsbekendtgørelsen³ og § 26 i elproduktionsbekendtgørelsen⁴ skal fremføre net, som er dedikeret til den enkelte producent, og som ikke kan benyttes af øvrige kunder i det kollektive net, hvorved det fremførte net får samme funktion som en stikledning fremført af producenten.

På forespørgsel fra Forsyningstilsynet har Green Power Denmark den 28. november 2022 sendt et notat til tilsynet, hvori brancheorganisationen redegør for sammenhængen mellem det supplerende vilkår og den branchevejledning om producentbetaling, som tilsynet tog til efterretning den 24. juni 2022, herunder hvordan det supplerende vilkår eventuelt påvirker vurderingen af kriterierne i henholdsvis § 73, stk. 1, i elforsyningsloven og artikel 18 i elmarkedsforordningen.

Hertil præciserer Green Power Denmark i notatet, at det supplerende vilkår alene gælder for A-høj+ kunder og A-høj+maske kunder, som tilslutter sig i gul eller grøn geozone på tidspunktet for underskrevet nettilslutningsaftalen.

Det fremgår af anmeldelsen, at det supplerende vilkår kan anvendes af netvirksomhederne fra den 1. januar 2023, ligesom branchevejledningen om producentbetaling i øvrigt, som Forsyningstilsynet tog til efterretning den 24. juni 2022, dog under forudsætning af at tilsynet forinden har taget det supplerende vilkår til efterretning. Den 7. december 2022 meddelte tilsynet imidlertid over for Green Power Denmark at det ikke ville være muligt at vurdere det supplerende vilkår inden udgangen af 2022.

Green Power Denmark anmeldte derfor den 12. december 2022 en ny branchevejledning for nettilslutningsaftaler for visse produktionskunder. Anmeldelsen skete i medfør af elforsyningslovens § 73 b. Forsyningstilsynet tog branchevejledningen anmeldt den 12. december 2022 til efterretning i en tilkendegivelse af 19. december 2022⁵.

Den 4. januar 2023 fremsendte Forsyningstilsynet yderligere og supplerende spørgsmål om vilkårsændringen. Heraf ønskede Forsyningstilsynet en redegørelse over omkostægtheden i vilkåret samt en fremsendelse af beregningen heraf.

Green Power Denmark fremsendte den 9. januar 2023 svar på Forsyningstilsynets spørgsmål. Hertil svarede Green Power Denmark:

"Det supplerende vilkår finder anvendelse på både A-høj+ og A-høj+ maske-kunder. Begge kunder falder i kategorien "A-høj+ kunder" i producentbetalingsmodellen, da de tilsluttes i en 50/132 kV station i DK 2 (Sjælland og Øerne) eller 60/150 kV station i DK 1 (Jylland-Fyn).

³ Bekendtgørelse nr. 936 af 18. juni 2022 om nettilslutning af vindmøller, solcelleanlæg, bølgekraftanlæg og vandkraftværker

⁴ Bekendtgørelse nr. 2654 af 28. december 2021 om tilladelse til etablering og ændring af elproduktionsanlæg samt elproduktion fra anlæg på land

⁵ Forsyningstilsynets sagsnummer 22/02678

Tilslutningsbidraget i en rød geozone svarer til omkostningerne i et produktionsdomineret net. I en gul og grøn geozone henføres en del af omkostningerne til forbrugskunderne (fordi nettet delvist eller primært udbygges af hensyn til forbrug), hvormed tilslutningsbidraget for producenterne bliver tilsvarende lavere.

I de tilfælde hvor det supplerende vilkår skal finde anvendelse, er der tale om, at en A-høj+ kunde (herunder en A-høj+-maske) er beliggende i en gul eller grøn geozone, men at netselskabet jf. nettilslutningsbekendtgørelsens § 4, er forpligtet til at bygge dedikeret net til producenten (der opstår med andre ord et produktionsdomineret net inde i den gule eller grønne geozone).

Vi mener, at det er i overensstemmelse med elforsyningslovens § 73 og elmarkedsforordningens artikel 18, at omkostningerne til tilslutning i disse situationer hviler på producenten. Derfor er anmeldt, at producenten skal betale et "rødt tilslutningsbidrag" (bidrag for produktionsdomineret net), fordi der i disse tilfælde er tale om net, der etableres alene af hensyn til produktionsanlæg uanset at anlægget i øvrigt er beliggende i en gul eller grøn geozone. Betalingen i røde zoner svarer jo netop til den gennemsnitlige omkostning ved at bygge net af hensyn til produktionsanlæg.

Her er det vigtigt at bemærke, at når det supplerende vilkår finder anvendelse, og netselskabet fremfører net til kunden, bliver kunden A-høj-kunder (og ikke A-høj+). Dette følger allerede af den godkendte producentbetalingsmodel. Dette har betydning for kundes tilslutningsbidrag og løbende tarifiering. At kunden ender med at blive A-høj kunde skyldes forskellen på standardtilslutningsbidraget for en A-høj+ og en A-høj-kunde. Forskellen er de omkostninger, der er forbundet med at fremføre 50 kV eller 60 kV-net. En A-høj+ kunde betaler ikke disse omkostninger i sit standardtilslutningsbidrag. Omkostningerne er derimod indregnet i standardtilslutningsbidraget for en A-høj kunde. Den godkendte betalingsmodel kan derfor anvendes, og der er ikke behov for at ændre betalingsprincipperne i rød geozone, da disse allerede er omkostningsægte, også under den nye fortolkning af afstandsreglen.

Prisen på tilslutningsbidraget for et produktionsdomineret net fastsættes på baggrund af den godkendte producentbetalingsmodel".

Den 6. februar 2023 fremsendte Green Power Denmark et beregningseksempel fra en konkret netvirksomhed til Forsyningstilsynet. Eksemplet illustrerede, at denne netvirksomhed vil få dækket over 75 pct. af de faktiske projektomkostninger ved indførsel af det supplerende vilkår i producentbetalingen. Green Power Denmark anførte over for tilsynet, at beregningseksemplet er fortroligt. Green Power Denmark mener, at eksemplet illustrerer, at det røde A-høj-tilslutningsbidrag i langt højere grad er omkostningsægte for denne type projekter. Hertil bemærker Green Power Denmark, at anvendelsen af standardtilslutningsbidrag betyder, at tilslutningsbidraget ikke altid vil passe eksakt til projektomkostningerne. De fremsendte projekter er så eksempler på projekter, der ikke vil få den fulde omkostning dækket. Green Power Denmark forventer omvendt, at der kan være tilfælde i andre projekter for denne type kunder, hvor tilslutningsbidraget vil være højere end netvirksomhedens projektomkostninger. På den baggrund forventer Green Power Denmark, at det røde A-højtilslutningsbidrag i gennemsnit vil være omkostningsægte.

Med hensyn til sagens forløb henvises desuden til afsnittet Høring nedenfor.

ENERGISTYRELSENS FORTOLKNING AF AFSTANDSREGLEN OG GREEN POWER DENMARKS VURDERING DERAFT

Som anført ovenfor har Green Power Denmark været i dialog med Energistyrelsen omkring fortolkningen af afstandsreglen. Energistyrelsens fortolkning fremgår af en korrespondance, der fandt sted mellem Green Power Denmark og Energistyrelsen den 5.-7. juli 2022. Green Power Denmark har vedlagt korrespondancen til anmeldelsen. Af korrespondancen fremgår bl.a. følgende i en mail fra Energistyrelsen til Green Power Denmark:

"Fortolkning af afstandsreglen i nettilslutningsbekendtgørelsens § 4

Det er Energistyrelsens vurdering, at afstandsreglen i nettilslutningsbekendtgørelsens § 4 angiver et referencepunkt for opstillere og netvirksomheder. Efter bestemmelsen er netvirksomheden forpligtet til at forstærke det eksisterende kollektive elforsyningsnet eller føre nyt kollektivt elforsyningsnet frem til et tilslutningspunkt, som ikke ligger længere fra anlægget end den nærmeste eksisterende station på det relevante spændingsniveau på mindst 50-60 kV. Energistyrelsen fortolker dette som den station, som teknisk kan aftage strømmen, uanset om der faktisk er plads, da det som beskrevet ovenfor er Energistyrelsens vurdering, at afstandsreglen i § 4 angiver et referencepunkt for opstillere og netvirksomheder. Det bemærkes hertil, at § 4 ligeledes indeholder et krav om, at netvirksomheden skal anvise det tilslutningspunkt og fastsætte det spændingsniveau med de laveste samlede omkostninger ved nettilslutning."

Det betyder ifølge Green Power Denmark, at en anlægsejer, der anvises til en 132-150/50-60 kV-station, hvor der er en anden station med 50-60 kV-spænding tættere på anlægget, efter Energistyrelsens fortolkning ikke kan pålægges at fremføre sin stikledning i en afstand, der er længere end til nærmeste 50-60/10 kV-station. Således er anlægsejer alene forpligtet til at afholde udgifter til en stikledning af samme længde som afstanden til nærmeste 50-60 kV-station.

Ifølge Green Power Denmark er dette også tilfældet, selvom tilslutning i en 50-60/10 kV-station ikke er mulig, fordi producentens anlæg er for stort, eller fordi tilslutning i 50-60/10 kV-stationen ville medføre opgraderinger bagud i nettet, hvorved der ikke vil være tale om en tilslutning med samlet set laveste omkostning, jf. § 3 i nettilslutningsbekendtgørelsen.

På den baggrund kommer netvirksomheden ifølge Green Power Denmark typisk til at fremføre dedikeret net, reelt svarende til den stikledning, producenten uden afstandsreglen selv skulle have anlagt. Derved vil en netvirksomhed både i et forbrugsdomineret net (grøn geozone) og i et blandet net (gul geozone) kunne opleve store udækkede omkostninger.

Det giver efter Green Power Denmarks vurdering en strukturel udfordring ved tilslutning af store anlæg, da der er ca. 10 gange flere 50/60 kV stationer i Danmark, end der er 150-132/60-50 kV-stationer. Dermed vil netvirksomhederne i de fleste tilfælde

komme til at fremføre net, og omkostningerne vil i grønne og gule geozoner ikke blive dækket af producentbetalingen.

Netvirksomhedens udbygning og forstærkning vil ifølge Green Power Denmark svare til omkostningerne i et produktionsdomineret net (rød geozone) – også selvom området i øvrigt er et forbrugsdomineret net (grøn zone) eller et blandet net (gul zone).

DET ANMELDTE VILKÅR

Green Power Denmarks anmeldte vilkår supplerer producentbetalingen, som Forsyningstilsynet tog til efterretning den 24. juni 2022. Vilkåret modificerer udgangspunktet for fastsættelse af standardtilslutningsbidrag, idet producenter, der tilsluttes i forbrugsdomineret net (grøn geozone) eller blandet net (gul geozone), i særlige tilfælde kan komme til at betale et tilslutningsbidrag, der beløbsmæssigt svarer til, hvad der betales for tilslutning i et produktionsdomineret net (rød geozone).

Der er en række betingelser, der alle skal være opfyldt, før det supplerende vilkår finder anvendelse. De kumulative betingelser er følgende:

- Producenten har bedt om nettilslutning af et produktionsanlæg i et forbrugsdomineret net (grøn zone) eller et blandet net (gul zone).
- Producenten er A-høj+ eller A-høj+maske kunde.
- De laveste samlede omkostninger ved nettilslutning sikres ved at nettilslutte producenten i en 132-150/50-60 kV-station (anvist i medfør af § 3 i nettilslutningsbekendtgørelsen eller § 25 i elproduktionsbekendtgørelsen).
- Den anviste 132-150/50-60 kV-station er beliggende længere væk end den nærmeste 50-60 kV-station, hvorfor § 4 i nettilslutningsbekendtgørelsen (afstandsreglen), henholdsvis § 26 i elproduktionsbekendtgørelsen finder anvendelse.
- Der opnås ikke dispensation for VE-anlægget i medfør af § 4, stk. 3, i nettilslutningsbekendtgørelsen, og netselskabet skal derfor fremføre net i overensstemmelse med § 4, stk. 1, i nettilslutningsbekendtgørelsen (afstandsreglen).
- Det er økonomisk forsvarligt at fremføre net, som har til formål og funktion at nettilslutte den enkelte kunde. Der er ikke grundlag for, at andre kunder vil blive tilsluttet i det fremførte net.

Hvis ovennævnte betingelser er opfyldt, vil det supplerende vilkår finde anvendelse på produktionsanlæg, der for tilslutning vil skulle betale tilslutningsbidrag svarende til, at anlægget lå i et produktionsdomineret område (rød geozone).

Green Power Denmark har i anmeldelsen angivet, at det supplerende vilkår alene skal gælde for A-høj+ og A-høj+ maske kunder, der nettilsluttes efter, at Forsyningstilsynet har taget vilkåret til efterretning.

PRISFASTSÆTTELSEN

Green Power Denmark har i metoden anmeldt, at A-høj+ A-høj+maske kunder i grøn og gul geozone skal betale et supplerende tilslutningsbidrag svarende til A-høj kunde i rød geozone.

Overvejelserne har hertil ifølge Green Power Denmark været, at betalingsstrukturen i de røde geozoner er indregnet som et gennemsnitligt bidrag til etableringen af kapacitet i 50 kV eller 60 kV-nettet, som netop er det, som gør sig tilfældet for t A-høj+ A-høj+maske kunder i grøn og gul geozone, da disse ikke kan tilsluttes anderledes.

HØRING

Forsyningstilsynet har fra den 9. november 2022 til den 23. november 2022 haft det supplerende vilkår til branchevejledningen for producentbetaling i offentlig høring på Forsyningstilsynets hjemmeside. Det har givet alle interessenter mulighed for at komme med bemærkninger til det supplerende vilkår.

Forsyningstilsynet har den 23. november 2022 modtaget to høringssvar, et fra European Energy A/S og et fra Better Energy A/S. Samme dato har Forsyningstilsynet videresendt høringssvarerne til Green Power Denmark, som har sendt sine bemærkninger til de to høringssvar til tilsynet den 7. december 2022.

I det følgende gennemgås de to høringssvar og Green Power Danmarks bemærkninger dertil. I afsnittet Forsyningstilsynets vurdering længere nede har tilsynet forholdt sig til høringssvarerne og bemærkninger for så vidt som tilsynet har anset dem relevante for sin vurdering af de anmeldte supplerende vilkår.

Der er en række problemstillinger, som European Energy og Better Energi har påpeget i deres høringssvar, blandt andet:

- Grønne VE-projekter er ikke længere økonomisk rentable, fordi anlægsejerne på et for sent tidspunkt bliver ramt af disse nye ekstra omkostninger.
- Ugennemsigthed af kategoriseringen af rød, gul og grøn geozone ved indførsel af den supplerende vilkårsbetaling.
- Bevæggrunden for geografisk differentierede geozoner ophører og elproducenterne incitament til at søge mod gule og grønne geozoner vil være begrænset, da der ikke længere er sikkerhed for at grønne og gule geozoner medfører et lavere tilslutningsbidrag.
- Det ville være oplagt at pålægge elproducenterne de direkte henførbare omkostninger eller kr./MW/km.
- Produktionsanlæg skal have en ret til en tilslutning om A-høj+ kunde.
- Usikkerhederne ved selve godkendelsen af producentbetalingen med en opfordring af Forsyningstilsynet til at genoptage delelementer som, samtidighedsfaktor mellem sol og vind og beregning af afstandsreglen.

Green Power Denmark har hertil bemærket følgende:

- Green Power Denmark anerkender, at tidspresset forbundet med den politiske beslutning om, at producentbetaling skulle udvikles og indføres pr. 1. januar 2023, har skabt usikkerhed i forbindelse med planlægning af nye VE-projekter på et tidspunkt, hvor tilvejebringelsen af mere grøn strøm haster. Det er Green Power Denmarks vurdering, at producentbetalingsmodellen fra det tidspunkt, hvor det supplerende betalingsvilkår er godkendt, udgør en robust vejledende branchemodel for producentbetaling i eldistributionsnettet.
- Det anmeldte vilkår sikrer mere omkostningsægte betaling for de omfattede anlæg, således at andre kundegrupper, dvs. forbrugskunder og øvrige producenter, ikke skal dække omkostninger til net, der bygges udelukkende til aftag af energiproduktion fra de omfattende anlæg.
- Det supplerende vilkår er udformet indenfor rammerne af VE-tilslutningsbekendtgørelsen, og dette opfylder lovgivningens krav om omkostningsægte tilslutningsbetaling i bestemte tilfælde, hvor afstandsreglen netop er relevant.
- Tilslutning som A-høj+ kunde er ikke en ret, der er mulig for netvirksomhederne at give ved deres vilkår og metoder. For at blive A-høj+-kunde skal kunden tilsluttes i en station med udveksling til Energinet. Netvirksomheden er forpligtet til at anvise tilslutningspunktet ud fra reglerne i VE-nettilslutningsbekendtgørelsens § 3 og § 4. I de tilfælde, hvor en dispensation fra § 4 ville gøre det muligt for kunden at blive A-høj+-kunde, er det en del af anmeldelsen, at netvirksomhederne understøtter en sådan dispensationsansøgning til Energi styrelsen.
- Green Power Denmark forstår baggrunden for forslaget vedrørende faktiske omkostninger eller kr./MW/km, men forslaget vil komplicere betalingen betragteligt ift. den nuværende metode. Det ville også være et brud med det grundlæggende princip om standardtilslutningsbidrag. Det supplerende vilkår tilstræber indenfor den eksisterende metoderamme for producentbetaling at sikre, at en bestemt gruppe af kunder betaler et standardtilslutningsbidrag, som dækker de omkostninger, de giver anledning til. Green Power Denmark vil tage forslaget med i overvejelserne om opdatering af producentbetalingen, når godkendelsen af den samlede producentbetalingsmodel udløber, så tilslutningsbidrag baseret på faktiske omkostninger og afstand genovervejes.
- Branchen mener, at Forsyningstilsynet bør genbesøge en række faktorer i den grundlæggende producentbetalingsmodel, herunder samtidighedsfaktorer og de afstande, der er anvendt i producentbetalingen. Green Power Denmark har tidligere kommenteret herpå og henviser til sine kommentarer til høringssvar i forbindelse med Forsyningstilsynets høring af producentbetalingsmodellen og afgørelsesudkastet herfor.

Forsyningstilsynet fremsendte den 21. februar 2023 udkast til tilkendegivelse i høring hos Green Power Denmark.

Den 3. marts 2023 modtog Forsyningstilsynet følgende præciseringer til tilkendegivelsen:

- "Green Power Denmark vil gerne bemærke, at det også er en forudsætning for betalingsvilkårets anvendelse, at nettilslutningsbekendtgørelsens § 4 finder anvendelse på den konkrete tilslutning. Er netselskabet i medfør af § 4 forpligtet til at fremføre net til kunden, har det den virkning, at kunden tilsluttes som en A-høj kunde (og ikke en A-høj+). Det er af denne grund, at Green Power Denmark har anmeldt, at kunder der omfattes af det supplerende betalingsvilkår, skal betale tilslutningsbidrag som en A-høj kunde (i rød geozone). Derfor er de kunder der omfattes af betalingsvilkåret naturlige A-høj+-kunder, men de facto tilsluttes de som A-høj-kunder på grund af nettilslutningsbekendtgørelsens § 4".

Branchevejledningens ikrafttrædelsestidspunkt og varsling

- "Forsyningstilsynet har den 19. december 2022 godkendt branchevejledning for nettilslutningsaftaler for visse kunder. Disse aftaler har netselskaberne kunnet benytte siden 1. januar 2023 (under forudsætning af metodegodkendelse). Nettilslutningsaftalen for visse kunder indeholder et forbehold for betalingen af tilslutningsbidraget. Dette gør aftalen, fordi der pr. 1 januar 2023 ikke var endelig klarhed om det supplerende betalingsvilkår til producentbetaling. Når Forsyningstilsynet afsiger sin tilkendegivelse (og når netselskaberne herefter har fået metodegodkendt benyttelsen af det supplerende betalingsvilkår), kan tilslutningsbidraget opkræves i aftalerne for visse kunder. Disse aftaler kan som sagt være indgået fra og med 1. januar 2023. Der kan dog også før 1. januar 2023 være indgået nettilslutningsaftaler, hvor der fremgår et almindeligt forbehold for kundens tilslutningsbetaling, og disse vil også kunne være omfattet af det supplerende betalingsvilkår.
- Det supplerende betalingsvilkår kommer således til at virke for alle omfattede anlæg, der er nettilsluttet fra 1. januar 2023. Dette er uafhængigt af hvornår nettilslutningsaftaler er indgået, og kan også omfatte aftaler indgået før 1. januar 2023. Her er Green Power Denmark ikke bekendt med at anlæg, som ville være omfattet af vilkåret, er tilsluttet i periode 1. januar 2023 til 3. marts 2023.
- Tilslutningsbidrag – og ændringer i taksten herfor – skal ikke varsles. Tilslutningsbidrag er relevant for nye kunder (eller udvidelse af eksisterende), og kunden kan forud for aftaleindgåelsen gøre sig bekendt med betalingsvilkårene. Dette står i kontrast til de løbende tariffer, hvor kunden er i et aftaleforhold med en elhandler. Her vil en tarifændring udgøre en ændring af en løbende kontrakt, og derfor er der behov for at varsle kunden.

- *I nettilslutningsaftalen for visse A-høj+ kunder er der indarbejdet et forbehold for opgørelsen af tilslutningsbidraget. Dette er undtagelsesvist fundet nødvendigt, da betalingsforpligtigheden ikke har kunne opgøres på aftaletidspunktet. Der er således indarbejdet et varsel i nettilslutningsaftalen”.*

AFSLUTTENDE BEMÆRKNINGER

Forsyningstilsynet har forholdt sig til de ovenfor omtalte høringssvar i det omfang, tilsynet har fundet dem relevante for vurderingen nedenfor af den anmeldte branchevejledning i forhold til elforsyningslovens § 73, stk. 1, og elmarkedsforordningens artikel 18.

RETSGRUNDLAG

I det følgende gennemgås de bestemmelser i lovgivningen, der har betydning og relevans for Forsyningstilsynets tilsyn med det anmeldte supplerende vilkår til branchevejledningen for producentbetaling i eldistributionsnettet.

FORSYNINGSTILSYNETS TILSYN MED BRANCHEVEJLEDNINGER

Energibranchens organisationer kan udarbejde standardiserede vejledninger. En standardiseret vejledning er brancheorganisationens anbefaling til retningslinjer på et givent område. Forsyningstilsynet fører tilsyn med sådanne standardiserede vejledninger (branchevejledninger), jf. § 73 b, stk. 1, i Lov om elforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 984 af 12. maj 2021, som senest ændret ved lov nr. 2605 af 28. december 2021 (herefter benævnt elforsyningsloven), der er sålydende:

§ 73 b. Energibranchens organisationer kan udarbejde standardiserede vejledninger om fastsættelse af tariffer og betingelser m.v. for net- og transmissionsvirksomhedernes ydelser. Forsyningstilsynet fører tilsyn med sådanne standardiserede vejledninger efter regler fastsat af tilsynet.

Forsyningstilsynets tilsyn med branchevejledninger om fastsættelse af tariffer sker for at sikre, at netvirksomhedernes anvendelse af branchevejledningerne vil føre til tariffer/priser, der er i overensstemmelse med elforsyningslovens og elmarkedsforordningens regler om prisfastsættelse for netvirksomhedernes ydelser. Af lovbemærkningerne til elforsyningslovens § 73 b om forsyningstilsynets tilsyn med branchevejledninger fremgår følgende:

”Der foreslås indsat en ny § 73 b i elforsyningsloven, således at det præciseres, at Energitilsynet har hjemmel til at føre tilsyn med energibrancheorganisationernes standardiserede vejledninger om fastsættelse af tariffer, almindelige leveringsbetingelser samt tekniske betingelser mv. Der vil eksempelvis kunne være tale om godkendelse af standardinvesteringsbidrag, der skal dække en del af netvirksomhedernes og transmissionsselskabernes engangsomkostninger til investeringer, herunder investeringer i ledningsnet. Den foreslåede bestemmelse gør det også klart, at bl.a. bestemmelserne i konkurrencelovens § 6 (konkurrencebegrænsende aftaler) og § 11 (misbrug af dominerende stilling) ikke finder anvendelse, jf. konkurrencelovens § 2, stk. 2, på standardiserede vejledninger udarbejdet af energibranchens organisationer. Det er ikke hensigten, at Energitilsynets tilsyn med brancheorganisationernes standardiserede vejledninger om fastsættelse af tariffer, betingelser m.v. skal træde i stedet for den enkelte virksomheds anmeldelse til Energitilsynet af priser, tariffer og betingelser for ydelser efter lovens § 76, stk. 1, nr. 1, som bliver nr. 2, eller den enkelte virksomheds anmeldelse af metoder til fastsættelse heraf efter den nye § 76, stk. 1, nr. 1. Med den nye § 73 b præciseres det blot, at Energitilsynet også har mulighed for at føre tilsyn med standardiserede vejledninger, som er udarbejdet af brancheorganisationer, og som den enkelte virksomhed måtte vælge at anvende som udgangspunkt for tariffastsættelsen eller for fastsættelsen af metoder for tariffastsættelsen. Efter forslaget er det Energitilsynet, som skal forestå den nærmere udmøntning af reglerne om tilsyn.”

Forsyningstilsynet (tidligere Energitilsynet) har ikke fastsat nærmere regler for sit tilsyn efter § 73 b. Efter langvarig og fast administrativ praksis - både før og efter at bestemmelsen i § 73 b om tilsyn med branchevejledninger i 2004 blev indsat i elforsyningsloven – har Forsyningstilsynet udmøntet sit tilsyn med energibranchens standardiserede vejledninger (branchevejledninger) om netvirksomheders tarifiering i form af en tilkendegivelse om, hvorvidt Forsyningstilsynet vurderer, at netvirksomhedernes korrekte anvendelse af branchevejledningen vil føre til fastsættelse af tariffer (priser), der er i overensstemmelse med lovgivningens regler om prisfastsættelse. I givet fald afsluttes tilsynet ved, at Forsyningstilsynet tager branchevejledningen til efterretning.

Forsyningstilsynet har til enhver tid mulighed for på eget initiativ eller i tilfælde af klage at tage anvendelsen og indholdet af en branchevejledning op til vurdering efter § 3, stk. 2, i lov om Forsyningstilsynet⁶, jf. § 73 b, stk. 2, i elforsyningsloven. § 3, stk. 2, i lov om Forsyningstilsynet har følgende ordlyd:

Stk. 2. Forsyningstilsynet kan behandle og afgøre sager efter sektorlovgivningen på eget initiativ eller på grundlag af en anmeldelse eller en klage.

LOVGIVNING OM NETVIRKSOMHEDERS PRISFASTSÆTTELSE

Netvirksomheders fastsættelse af priser er reguleret i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/943 af 5. juni 2019 om det indre marked for elektricitet (herefter elmarkedsforordningen) og i elforsyningsloven.

ELFORSYNINGSLOVEN

Netvirksomhedernes fastsættelse af priser er reguleret i § 73 i elforsyningsloven, hvoraf det bl.a. fremgår, at priserne skal være rimelige, objektive og ikkediskriminerende.

Elforsyningslovens § 73:

§ 73. De kollektive elforsyningsvirksomheders prisfastsættelse af deres ydelser efter §§ 69-71 skal ske efter rimelige, objektive og ikkediskriminerende kriterier for, hvilke omkostninger de enkelte kategorier af netbrugere giver anledning til i overensstemmelse med artikel 18 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om det indre marked for elektricitet. Prisdifferentiering på baggrund af en geografisk afgrænsning er tilladt over for elproducenter. Prisdifferentiering på baggrund af en geografisk afgrænsning er kun tilladt i særlige tilfælde over for elkunder.

Kriterierne i elforsyningslovens § 73 skal fortolkes i overensstemmelse med artikel 18 i elmarkedsforordningen, idet en EU-forordning er almenyldig, bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat, jf. artikel 288, 2. pkt., i Traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde. I tilfælde af modstrid mellem de to bestemmelser, er det ifølge fast og langvarig praksis fra EU-domstolen EU-bestemmelsen, her artikel 18, der har forrang. Se nærmere om artikel 18 nedenfor.

⁶ Lov nr. 690 af 8. juni 2018 med senere ændringer

Producentbetalingen blev sat ind i lovgivningen med lov nr. 2605 af 28. december 2021. I lovbemærkningerne⁷ (almindelige bemærkninger, afsnit 3.5 og 3.5.2) fremgår, at:

"Det forventes herefter [fra 2023], at de kollektive elforsyningsvirksomheder vil udvikle tarifmetoder mhp. tarifiering af elproducenter, som dækker omkostningerne, der hidtil blev dækket af udligningsordningen."

Omkring udarbejdelse af disse tarifmetoder står der følgende:

"Det [udligningsordningen og kompensationsordningen] betyder, at der under de nugældende rammer ikke er nogen sammenhæng mellem omkostningerne for netvirksomheden ved tilslutning af elproducenten og betalingen fra producenten. Dette er ikke i tråd med beslutningen fra klimaaf-talen, hvor det er besluttet at indføre omkostningsægte prissignaler for VE-producenter ved bl.a. at tillægge indførelse af geografisk differentieret tilslutningsbidrag og indfødningsstariffer for producenter på både distributions- og transmissionsniveau.

[...]

Det er således ikke omkostningsægte, at producenter påfører elnettet omkostninger i forbindelse med eksempelvis tilslutning, behov for forstærkning af og udbygning af det kollektive net, løbende drift og vedligehold af nødvendige netkomponenter, uden at de samtidig skal dække disse gennem en eller anden form for betaling.

[...]

Med de foreslåede ændringer vil det blive muligt for de kollektive elforsyningsvirksomheder at udvikle en metode for tilslutningsbidrag og indfødningsstariffer, der kan tage højde for de faktiske netforhold og omkostninger i det område, hvor det ønskes at tilslutte og producere elektricitet. Det vil medvirke til, at betalingen for opstillere bliver omkostningsægte, og det kan bidrage til en mere samfundsøkonomisk hensigtsmæssig placering af ny VE-produktion."

Det fremgår således af de ovenstående lovbemærkninger, at producentbetalingen - og dermed også det anmeldte supplerende vilkår - ikke vil være omkostningsægte, hvis producenterne ikke dækker omkostninger i forbindelse med eksempelvis tilslutning, behov for forstærkning og udbygning af det kollektive net, løbende drift og vedligehold af nødvendige netkomponenter.

Netvirksomhederne skal udarbejde og offentliggøre metoder for prisfastsættelsen af deres ydelser. Metoderne skal anmeldes til og godkendes af Forsyningstilsynet, inden metoderne tages i brug af netvirksomhederne. Formålet med Forsyningstilsynets godkendelse er at sikre, at metoderne er i overensstemmelse med elmarkedsforordningens og elforsyningslovens bestemmelser om prisfastsættelse, jf. artikel 18 i elmarkedsforordningen og § 73 i elforsyningsloven.

Af elforsyningslovens § 73 a, stk. 1, jf. § 76, stk. 1, nr. 1, fremgår følgende:

§ 73 a. Priser og betingelser for anvendelse af transmissions- og distributionsnet fastsættes af de kollektive elforsyningsvirksomheder efter offentliggjorte metoder, som er godkendt af Forsyningstilsynet.

[...]

Stk. 3. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om indholdet af de metoder, der anvendes til at beregne eller fastsætte betingelser og vilkår, herunder tariffer.

§ 76. De kollektive elforsyningsvirksomheder skal til Forsyningstilsynet anmelde

- 1) de metoder, der anvendes til at beregne eller fastsætte betingelser og vilkår for adgang til transmissions- og distributionsnet, herunder tariffer, jf. § 73 a.

⁷ Lovforslag L53 fremsat 27. oktober 2021,

[...]

METODEBEKENDTGØRELSEN

Efter § 73 a, stk. 3, i elforsyningsloven kan klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætte regler om indholdet af de metoder, der anvendes til at beregne eller fastsætte betingelser og vilkår, herunder tariffer. Ministerens beføjelser efter § 73 a, stk. 3, er delegeret til Energistyrelsen, der har udmøntet bestemmelsen i bekendtgørelse nr. 1085 af 20. september 2010 om netvirksomheders, regionale transmissionsvirksomheders og Energinet.dk's metoder for fastsættelse af tariffer m.v. (herefter metodebekendtgørelsen).

Metodebekendtgørelsen bestemmer i § 1, stk. 1 og 2, at netvirksomhederne skal anmelde deres prismetoder til Forsyningstilsynet, der skal godkende metoderne forud for, at netvirksomhederne må anvende metoderne. Af § 4 fremgår endvidere, at netvirksomhederne kan basere sine metoder på branchevejledninger:

§ 1. Netvirksomheder, regionale transmissionsvirksomheder og Energinet.dk skal anmelde de metoder, der anvendes til at beregne eller fastsætte betingelser og vilkår for deres ydelser, herunder tariffer, til Energitilsynets godkendelse.

Stk. 2. Energitilsynets godkendelse af metoderne er en forudsætning for virksomhedernes anvendelse af betingelser og vilkår for deres ydelser, herunder tariffer.

[...]

§ 4. Netvirksomheder og regionale transmissionsvirksomheder kan i deres anmeldelse basere sig på standardiserede metoder, der er entydigt fastlagt i branchevejledninger og lignende, idet virksomhederne i deres anmeldelse af metoden efter § 1 specifikt redegør for afvigelser fra standarden.

De enkelte netvirksomheder skal således anmelde de metoder, der anvendes til at beregne eller fastsætte betingelser og vilkår for deres ydelser til godkendelse hos Forsyningstilsynet, jf. elforsyningslovens § 73 a, stk. 1, og metodebekendtgørelsens § 1, stk. 2.

Netvirksomhederne kan enten anmelde egne, individuelle metoder, eller de kan basere sig på Green Power Danmarks branchevejledninger som for eksempel Producentbetaling i eldistributionsnettet. I begge tilfælde skal metoderne anmeldes til Forsyningstilsynet til godkendelse og offentliggøres af hver enkelt netvirksomhed, jf. elforsyningslovens § 73 a, og § 1, stk. 2, og § 4 i metodebekendtgørelsen.

ELMARKEDSFORORDNINGEN

Artikel 18 i elmarkedsforordningen indeholder en række bestemmelser om netvirksomhedernes fastsættelse af priser for adgangen til og brugen af distributionsnettet. Bestemmelsen regulerer bl.a., hvad der indgår i fastsættelsen af prisen, og hvordan beløbet fordeles blandt brugerne.

Elmarkedsforordningens artikel 18 har følgende ordlyd:

Artikel 18

Afgifter for netadgang samt brug og styrkelse af net

1. Afgifter, der opkræves af netoperatører for adgang til net, herunder afgifter for tilslutning til net, afgifter for brugen af net og i givet fald afgifter i tilknytning til styrkelse af net, skal afspejle omkostningerne, være gennemsigtige, tage hensyn til behovet for netsikkerhed og fleksibilitet og afspejle de faktiske omkostninger, for så vidt disse svarer til en effektiv og strukturelt sammenlignelig netoperatørs omkostninger og anvendes uden forskelsbehandling. Disse afgifter omfatter ikke ikkerelaterede omkostninger, der støtter ikkerelaterede politiske målsætninger.

Uden at det berører artikel 15, stk. 1 og 6, i direktiv 2012/27/EU og kriterierne i bilag XI til nævnte direktiv, skal den metode, der anvendes til at bestemme netafgifterne, på neutral vis understøtte systemets samlede effektivitet på længere sigt i kraft af prissignaler til kunder og producenter og navnlig anvendes på en måde, der ikke indebærer positiv eller negativ forskelsbehandling mellem produktion forbundet på distributionsniveauet og produktion forbundet på transmissionsniveauet. Netafgifterne må hverken indebære positiv eller negativ forskelsbehandling af energilagring eller aggregering og må ikke virke hæmmende for egenproduktion, egetforbrug eller deltagelse i fleksibelt elforbrug. Uden at det berører denne artikels stk. 3, må disse afgifter ikke være afstandsrelaterede.

2. Tarifmetoder skal afspejle transmissionssystemoperatørers og distributionssystemoperatørers faste omkostninger og tilvejebringe passende incitamenter til transmissionssystemoperatører og distributionssystemoperatører på både kort og lang sigt for at øge effekten, herunder energieffektiviteten, fremme markedsintegrationen og forsyningsikkerheden, understøtte effektive investeringer, understøtte de dermed forbundne forskningsaktiviteter og lette innovationen i forbrugeres interesse inden for områder såsom digitalisering, fleksibilitetsydelser, og samkøringslinjer.

3. Størrelsen af producenttariffer eller slutkundetariffer eller begge skal, hvor det er hensigtsmæssigt, udsende lokaliseringbestemte signaler på EU-plan og tage hensyn til omfanget af nettab og kapacitetsbegrænsninger og investeringsomkostninger for infrastrukturen.

[...]

7. Distributionstariffer skal afspejle omkostninger under hensyntagen til systembrugeres, herunder aktive kunders, brug af distributionsnettet. Distributionstariffer kan indeholde elementer med relation til nettilslutningsmuligheder og kan differentieres på grundlag af systembrugeres forbrugs- eller produktionsprofiler. Hvor medlemsstaterne har iværksat indførelsen af intelligente målersystemer, skal de regulerende myndigheder overveje tidsdifferentierede nettariffer, når de fastsætter eller godkender transmissions- og distributionstariffer eller metoder for disse, i overensstemmelse med artikel 59 i direktiv (EU) 2019/944, og tidsdifferentierede nettariffer kan, hvor det er hensigtsmæssigt, indføres til at afspejle anvendelsen af nettet på en for slutkunden gennemsigtig, omkostningseffektiv og forudsigelig måde.

8. Distributionstarifmetoder skal give distributionssystemoperatører incitamenter med henblik på den mest omkostningseffektive drift og udvikling af deres net, herunder gennem indkøb af ydelser. De regulerende myndigheder anerkender til dette formål relevante omkostninger som berettigede, medtager disse omkostninger i distributionstariffer og kan indføre præstationsmål for at give distributionssystemoperatører incitamenter til at forøge deres nets effektivitet, herunder gennem energieffektivitet, fleksibilitet og udvikling af intelligente net og intelligente målersystemer.

9. For at afbøde risikoen for opsplitning af markedet forelægger ACER senest den 5. oktober 2019 en rapport om bedste praksis for metoderne for transmissions- og distributionstariffer, idet der tages hensyn til særlige nationale forhold. Den pågældende rapport om bedste praksis behandler mindst:

- a) den tariffkoefficient, der gælder for producenter, og tariffer for slutkunder
- b) de omkostninger der skal dækkes af tariffer
- c) tidsdifferentierede nettariffer
- d) lokaliseringbestemte signaler
- e) forholdet mellem transmission- og distributionstariffer

- f) metoder til sikring af gennemsigtighed i forbindelse med tariffastsættelse og -struktur
 - g) grupper af netbrugere, der er omfattet af tariffer, herunder, hvor det er relevant, disse gruppers kendetegn, forbrugsmønstre og enhver tariffritagelse
 - h) tab i høj-, mellem- og lavspændingsnet. ACER ajourfører sin rapport om bedste praksis mindst hvert andet år.
10. De regulerende myndigheder tager behørigt hensyn til rapporten om bedste praksis, når de fastsætter eller godkender transmissions- og distributionstariffer eller metoderne herfor i overensstemmelse med artikel 59 i direktiv (EU) 2019/944.

Der henvises i artikel 18, stk. 9, til ACER-rapport om "bedste praksis". Rapporten udkom senest i januar 2023⁸, og Forsyningstilsynet skal tage behørigt hensyn til rapporten, når tilsynet fastsætter eller godkender metoder for distributionstariffer, jf. artikel 18, stk. 10.

Af rapporten fremgår bl.a. følgende:

Transparency in tariff-setting:

At least the following information should be published in each Member State:

- the detailed methodology to set transmission and distribution tariffs, including in particular the cost categories covered by them;
- at least when the tariff methodology is set, the amounts recovered by each tariff element; and
- each year, the transmission and distribution tariff values for each network user group.

Cost cascading:

- Network users should contribute to the costs of each network level used by them.
- NRAs should collect network costs, where feasible and cost-effective, classified by different voltage levels, as this is a pre-requisite to apply the cost-cascading method.
- NRAs should collect data on power flows, including the occurrence of inverted power flows, and the volume of injection and withdrawal per voltage level, to determine whether cost-cascading is still an adequate approach.
- NRAs should ensure transparency on the cost categories not subject to cost-cascading, providing the economic rationale for this decision.
- Exemptions on the application of the cost-cascading principle (e.g. to certain network user groups) should be justified and regularly re-evaluated.

Henvisningen i elforsyningslovens § 73, stk. 1, til elmarkedsforordningen er indsat i elforsyningsloven ved lov nr. 2196 af 29. december 2020 om ændring af lov om elforsyning. Af lovbemærkningerne til ændringsloven fremgår, at elmarkedsforordningens artikel 18 fastsætter nærmere bestemmelser om, hvorledes prisfastsættelsen af de kollektive elforsyningsvirksomheders ydelse skal ske. Af de almindelige bemærkninger til ændringsloven fremgår blandt andet:

"Baggrunden for den foreslåede indsættelse af en henvisning til elmarkedsforordningens artikel 18 i § 73, stk. 1, 1. pkt., er, at elmarkedsforordningens artikel 18 fastsætter nærmere bestemmelser

⁸ Rapporten er tilgængelig på ACERs hjemmeside via dette link: [ACER - Report on Electricity Transmission and Distribution Tariff Methodologies in Europe](#)

om, hvorledes prisfastsættelsen af de kollektive elforsyningsvirksomheders ydelse skal ske. Ved indsættelse af en henvisning til artikel 18 i elmarkedsforordningen, gøres det således klart, at den nærmere regulering af prisfastsættelsen reguleres ved elmarkedsforordningen. [...]

Ved den foreslåede ændring forventes det, at de kollektive elforsyningsvirksomheders priser, herunder tariffer i høj grad vil bestå uændret. Ændringen vil betyde, at der som følge af elmarkedsforordningens artikel 18, vil skulle tages stilling til flere forhold ved fastsættelsen af nye metodeanmeldelser. Dette kan betyde, at fordelingen af prisen, herunder tariffen på de forskellige køberkategorier efter en ny metodeanmeldelse efter elmarkedsforordningens artikel 18, kan variere fra fordelingen i dag.”

FORSYNINGSTILSYNETS VURDERING

Green Power Denmarks anmeldelse af et supplerende vilkår til branchevejledningen for producentbetaling i eldistributionsnettet er udarbejdet i henhold til elforsyningslovens § 73 b, hvorefter energibranchens organisationer kan udarbejde standardiserede vejledninger (branchevejledninger) om fastsættelse af tariffer og betingelser m.v. Forsyningstilsynet fører tilsyn med sådanne standardiserede vejledninger.

I nærværende tilkendegivelse gennemgår Forsyningstilsynet Green Power Denmarks anmeldelse af supplerende vilkår med henblik på at vurdere, om netvirksomhedernes anvendelse af branchevejledningen med det supplerende vilkår, vil føre til fastsættelse af tariffer (priser), der er i overensstemmelse med elforsyningsloven og elmarkedsforordningens regler om prisfastsættelse.

Som det fremgår af afsnittet Retsgrundlag ovenfor, indeholder begge regelgrundlag kriterier for tarifiering. Det hedder i elforsyningslovens § 73, stk. 1, at kriterierne skal fortolkes ”i overensstemmelse med” kriterierne i elmarkedsforordningens artikel 18. Forsyningstilsynet har i sin tilkendegivelse af 25. marts 2022 om Dansk Energis tarifieringsmodel 3.0.⁹ vurderet sammenhængen mellem elforsyningslovens § 73, stk. 1, og elmarkedsforordningens artikel 18, stk. 1. Der er taget afsæt i den omtalte vurdering fra tilkendegivelsen af 25. april 2022 i det følgende.

ELFORSYNINGSLOVEN

I elforsyningsloven er der efter § 73, stk. 1, nogle grundlæggende krav til tarifieringen. Således skal priserne være 1) omkostningsægte i forhold til hvilke omkostninger de enkelte køberkategorier giver anledning til, 2) rimelige, 3) objektive og 4) ikke-diskriminerende.

ELMARKEDSFORORDNINGEN

Efter artikel 18, stk. 1, i elmarkedsforordningen, skal tariffer (priser), der opkræves af netoperatører for adgang til nettet blandt andet 1) afspejle de faktiske omkostninger, for så vidt disse svarer til en effektiv og strukturelt sammenlignelig netoperatørs omkostninger 2) være gennemsigtige og 3) anvendes uden forskelsbehandling.

Det følger videre af artikel 18, stk. 1, at den metode, der anvendes til at bestemme priserne, på neutral vis skal understøtte systemets samlede effektivitet på længere sigt i

⁹ Tilkendegivelsen er offentliggjort på Forsyningstilsynets afgørelsesdatabase og kan tilgås via dette [Link](#). Sagen har j.nr. 21/01039.

kraft af prissignaler til kunder og producenter og navnlig anvendes på en måde, der ikke indebærer positiv eller negativ forskelsbehandling mellem produktion forbundet på distributionsniveauet og produktion forbundet på transmissionsniveauet. Netafgifterne må hverken indebære positiv eller negativ forskelsbehandling af energilagring eller aggregering og må ikke virke hæmmende for egenproduktion, egetforbrug eller deltagelse i fleksibelt elforbrug. Disse priser må ikke være afstandsrelaterede, dog med forbehold for stk. 3 om lokaliseringsbestemte prissignaler.

Forsyningstilsynet vurderer, at bestemmelsen i elmarkedsforordningens artikel 18, stk. 1, bl.a. fastlægger et krav om, at tarifieringen skal være omkostningsægte. Dette kriterie følger også af elforsyningslovens § 73, stk. 1, 1. pkt. På den baggrund finder Forsyningstilsynet, at kravet om omkostningsægthed i elforsyningslovens § 73, stk. 1, 1. pkt., tillige er indeholdt i artikel 18, stk. 1, i elmarkedsforordningen. Forsyningstilsynet har herved blandt andet lagt vægt på, at det af artikel 18, stk. 1, fremgår, at tarifferne skal afspejle de faktiske omkostninger, for så vidt disse svarer til en effektiv og strukturelt sammenlignelig netoperatørs omkostninger.

Det fremgår videre af bestemmelsen i artikel 18, stk. 1, at tarifferne skal anvendes uden forskelsbehandling. Det er ikke defineret nærmere i forordningen, men Forsyningstilsynet vurderer, at kriteriet om, at tarifferne skal anvendes uden forskelsbehandling svarer til kriteriet om ikke-diskrimination i elforsyningslovens § 73, stk. 1, 1. pkt. Videre fremgår det af artikel 18, stk. 1, at tarifferne skal være gennemsigtige.

Det følger af elmarkedsforordningens artikel 18, stk. 2, bl.a., at tarifmetoder skal afspejle distributionssystemoperatørers faste omkostninger og tilvejebringe passende incitamenter til distributionssystemoperatører på både kort og lang sigt for at øge effekten, herunder energieffektiviteten, fremme markedsintegrationen og forsyningssikkerheden, understøtte effektive investeringer, understøtte de dermed forbundne forskningsaktiviteter og lette innovationen i forbrugeres interesse inden for områder såsom digitalisering, fleksibilitetsydelse, og samkøringslinjer. Bestemmelsen er ikke vurderet særskilt i det følgende, men Forsyningstilsynet kan ikke finde holdepunkter for, at det supplerende vilkår til branchevejledningen skulle være i strid med bestemmelsen.

Efter artikel 18, stk. 3, skal størrelsen af producenttariffer eller slutkundetariffer eller begge, hvor det er hensigtsmæssigt, udsende lokaliseringsbestemte signaler på EU-plan og tage hensyn til omfanget af nettab og kapacitetsbegrænsninger og investeringsomkostninger for infrastrukturen. Bestemmelsen anvendes i forbindelse med Forsyningstilsynets vurdering af omkostningsægtheden af det anmeldte supplerende vilkår. Se nedenfor under overskriften Omkostningsægte supplerende vilkår.

Artikel 18, stk. 7, bestemmer, at distributionstariffer skal afspejle omkostninger under hensyntagen til systembrugeres, herunder aktive kunders, brug af distributionsnettet. Distributionstariffer kan indeholde elementer med relation til nettilslutningsmuligheder og kan differentieres på grundlag af systembrugeres forbrugs- eller produktionsprofiler, jf. stk. 7. Fordelingen af distributionstariffen afhænger således af køberens brug af distributionsnettet, og prisen vil derfor afhænge af køberkategorien. Bestemmelsen bruges i det følgende ved vurderingen af kriteriet uden forskelsbehandling/ikke-diskriminerende.

I artikel 18, stk. 8, 1. pkt., er det fastsat, at distributionstarifmetoder skal give distributionssystemoperatører incitamenter med henblik på den mest omkostningseffektive drift og udvikling af deres net. Det følger af bestemmelsens 2. pkt., at de regulerende myndigheder – i Danmark Forsyningstilsynet – til dette formål anerkender relevante omkostninger som berettigede, medtager disse omkostninger i distributionstariffer og kan indføre præstationsmål for at give distributionssystemoperatører incitamenter til at forøge deres nets effektivitet, herunder gennem energieffektivitet, fleksibilitet og udvikling af intelligente net og intelligente målersystemer. Forsyningstilsynets opgaver i den henseende sker som led i indtægtsrammereguleringen, jf. herved elforsyningslovens § 69, hvorefter det er bestemt, at netvirksomheder skal fastsætte priser for deres ydelser i overensstemmelse med en indtægtsramme, som Forsyningstilsynet årligt fastsætter for hver netvirksomhed. Indtægtsrammen bliver fastsat med henblik på at dække netvirksomhedens omkostninger ved en effektiv drift af den bevillingspligtige aktivitet og forrentning af den investerede kapital. På den baggrund er omkostningseffektivitet ikke vurderet særskilt i nærværende tilkendegivelse.

Efter elmarkedsforordningens artikel 18, stk. 10, skal Forsyningstilsynet tage behørigt hensyn til ACER's rapport om bedste praksis for metoderne for transmissions- og distributionstariffer, jf. artikel 18, stk. 9. I den seneste rapport har ACER udtalt en række hensyn, som kan være relevante i forhold til den her behandlede branchevejledning.

DET SUPPLERENDE VILKÅRS OVERENSSTEMMELSE MED § 73, STK. 1, I ELFORSYNINGSNLOVEN OG ARTIKEL 18 I ELMARKSFORORDNINGEN

INDLEDENDE

Green Power Denmark har i anmeldelsen af det supplerende vilkår anført, at vilkåret er udarbejdet under hensyn til § 73, stk. 1, i elforsyningsloven og artikel 18 i elmarkedsforordningen, og at kriterierne i de to bestemmelser om rimelighed, gennemsigtighed, ikke-diskrimination og kravet om omkostningsægthed efter brancheforeningens opfattelse skal fortolkes ens. Endelig anfører Green Power Denmark, at vilkåret er udarbejdet inden for disse fire kriterier.

Forsyningstilsynet har lagt Energistyrelsens fortolkning af afstandsreglen til grund, da Forsyningstilsynet ikke finder grundlag for at anfægte denne vurdering.

Nedenfor foretager Forsyningstilsynet en vurdering af det anmeldte supplerende vilkår i lyset af kriterierne i § 73, stk. 1, i elforsyningsloven og artikel 18 i elmarkedsforordningen,

RIMELIGHEDSKRITERIET

Prisfastsættelsen skal ske efter rimelige kriterier for, hvilke omkostninger de enkelte kundekategorier giver anledning til, jf. § 73, stk. 1, i elforsyningsloven.

Ved tilslutning af større VE-anlæg i forbrugsdomineret - og blandet – net, dvs. såkaldt grøn og gul geozone, skal der, såfremt de kumulative betingelser i det supplerende vilkår er opfyldt, betales et beløb svarende til, hvad anlæg betaler for tilslutning i produktionsdomineret net, dvs. rød geozone.

Da det er VE-anlæggene, der er årsag til de ekstra omkostninger, idet netvirksomhederne efter den ny fortolkning af afstandsreglen (Energistyrelsens fortolkning) står for at udbygge yderligere net til anlæggene, og det vil derfor efter Forsyningstilsynets vurdering være i overensstemmelse med rimelighedskriteriet, at det også er producenterne, der kommer til at afholde omkostningerne, som Green Power Denmark har lagt op til ved anmeldelsen af det supplerende vilkår.

OMKOSTNINGSÆGTE SUPPLERENDE VILKÅR

Såvel § 73, stk. 1, i elforsyningsloven som artikel 18 i elmarkedsforordningen stiller krav om, at netvirksomhedernes prisfastsættelse af ydelser skal være omkostningsægte.

Af bemærkningerne til lov nr. 2605 af 28. december 2021 om ændring af lov om elforsyning og forskellige andre love (se under afsnittet Retsgrundlag), fremgår det eksplicit, at producenters betaling ikke vil være omkostningsægte, hvis den ikke dækker omkostninger i forbindelse med eksempelvis tilslutning, behov for forstærkning af og udbygning af det kollektive net, løbende drift og vedligehold af nødvendige netkomponenter.

Da det supplerende vilkår, som nærværende tilkendegivelse tager stilling til, alt andet lige, gør standardtilslutningsbidraget mere omkostningsægte, idet større VE-anlæg kommer til at bære de omkostninger, som de selv er årsag til, er det Forsyningstilsynets umiddelbare vurdering, at branchevejledningen med det supplerende vilkår er mere omkostningsægte end den tilkendegivelse, som tilsynet tog til efterretning den 24. juni 2022.

Forsyningstilsynet vurderede i forbindelse med førnævnte tilkendegivelse, at der ikke var "grundlag for at afvise, at den anmeldte metode for standardtilslutningsbidraget er omkostningsægte." Vurderingen fik førnævnte ordlyd, idet der i producentbetalingen er anvendt en række forudsætninger, og de fremtidige faktiske forhold er ukendte.

På den baggrund anmodede Forsyningstilsynet den 9. november 2022 Green Power Denmark om at udarbejde en evaluering efter en passende periode. Nærværende tilkendegivelse ændrer ikke herpå.

Forsyningstilsynet finder ikke grundlag for at anfægte omkostningsægtheden i fastsættelsen af det supplerende tilslutningsbidrag. Tilsynet henviser herved særligt til det anførte om de rimelige kriterier for fastsættelsen af bidraget.

Imidlertid er der i branchevejledningen anvendt en række forudsætninger, idet de fremtidige faktiske forhold er ukendte. Nøjagtigheden af disse forudsætninger bør evalueres efter en passende tidsperiode. Det gælder også metoden, der ligger til grund for det supplerende vilkår. Forsyningstilsynet henviser herved til det anførte i afsnittet Vejledning om behov for en vurdering af branchevejledningen efter højst fire år i den oprindelige afgørelse om tilkendegivelse af Green Power Danmarks branchevejledning for producentbetaling i j.nr. 22/00445; denne usikkerhed udgør en del af baggrunden for, at tilsynet med denne tilkendegivelse kun tager branchevejledningen til efterretning for en periode frem til senest udgangen af 2026.

GENNEMSIGTIGE VILKÅR

Det følger af artikel 18, stk. 1, i elmarkedsforordningen, at afgifter, der opkræves af netoperatører for adgangen til nettet, herunder afgifter for tilslutning til net, skal være gennemsigtige og dermed sikre interessenter en adgang til oplysninger om forudsætningerne for tarifiering.

Forsyningstilsynet har i den forbindelse lagt vægt på, at der i anmeldelsen er redegjort for, hvordan den enkelte anlægsejer i kundekategori A-høj+ og A+-højmaske i gul og grøn geozone betaler for det supplerende vilkår. Tilsynet lægger ligeledes vægt på, at det fremgår klart og tydeligt, at disse kundekategorier bliver A-høj kunder og skal betale for tilslutningsbidrag som værende A-høj kunde i rød geozone.

Forsyningstilsynet vurderer, at det supplerende vilkår, fremgår på en sådan måde, at det er gennemsigtigt for producenterne.

IKKE-DISKRIMINERENDE VILKÅR

Forsyningstilsynet vurderer, at kriterierne for at opkræve den supplerende tilslutningsbetaling er ikke-diskriminerende. Forsyningstilsynet har herved lagt vægt på, at betalingen gælder for alle A-høj+ og A-høj+maske kunder tilsluttet i gul og grøn geozone, som skal tilsluttes i en station med udveksling til Energinet.

Således er det supplerende vilkår afhængig af, hvilket område producenten er beliggende i. Derfor vil ens producenter (A-høj+ og A-høj+maske kunder), der er beliggende i samme områder (gul og grøn geozone), betale det samme.

OPSUMMERING

Forsyningstilsynet har vurderet Green Power Danmarks branchevejledning under hensyntagen til de modtagne høringssvar og vurderer, at det supplerende vilkår er i overensstemmelse med kriterierne ikke-diskriminerende og objektiv i § 73 i elforsyningsloven og kriteriet om gennemsigtighed i artikel 18 i elmarkedsforordningen. Endvidere er vilkåret i overensstemmelse med kriteriet rimelig i § 73. Dernæst finder Forsyningstilsynet ikke, at der er grundlag for at antage, at vilkåret ikke er omkostningsægte, eller at vilkåret ikke er rimeligt, hvorfor Forsyningstilsynet tager branchevejledningen til efterretning for en periode frem til senest udgangen af 2026.

VEJLEDNING

Forsyningstilsynet oplyser vejledende, at tilsynet til enhver tid på eget initiativ eller i tilfælde af klage kan tage anvendelsen og indholdet af en branchevejledning op til vurdering efter § 3, stk. 2, i lov nr. 690 af 8. juni 2018 om Forsyningstilsynet, jf. § 73 b, 2. pkt. i elforsyningsloven.

Green Power Danmarks anmeldelse af et supplerende vilkår til branchevejledningen for producentbetaling erstatter ikke, at de enkelte netvirksomheder skal anmelde de metoder, som netvirksomhederne anvender til at beregne og fastsætte betingelser og vilkår, herunder priser, for deres ydelser til godkendelse hos Forsyningstilsynet, jf. § 73 a i elforsyningsloven og § 1, stk. 2, i metodebekendtgørelsen.

Netvirksomhederne er ikke bundet af Green Power Denmarks branchevejledning og kan således vælge at anmelde egne, individuelle metoder, eller de kan basere sig på Green Power Denmarks branchevejledning – helt eller delvist. Uanset skal den af hver enkelt netvirksomhed valgte metode anmeldes til Forsyningstilsynet til godkendelse, jf. § 1, stk. 2, og § 4 i metodebekendtgørelsen.

Hvis netvirksomhedens metode for tarifiering afviger fra branchevejledningen, skal virksomhederne i deres anmeldelse specifikt redegøre for disse afvigelser, jf. § 4 i metodebekendtgørelsen.

I praksis betyder det, at netvirksomhederne skal anmelde det supplerende vilkår, som nærværende tilkendegivelse omhandler, hvis det skal blive en del af den metode om producentbetaling, som netvirksomhederne allerede har anmeldt på baggrund af Green Power Denmarks branchevejledning for producentbetaling.

ANBEFALING

Som angivet i Forsyningstilsynets tilkendegivelse af 24. juni 2022 om branchevejledningen for producentbetaling er det tilsynets anbefaling, at Green Power Denmark anmelder en ny branchevejledning for producentbetaling inden udgangen af september 2025, så en ny branchevejledning kan træde i kraft pr. 1. januar 2027. En sådan ny branchevejledning vil også kunne indeholde bestemmelser, der vil kunne afløse det supplerende vilkår, som tilsynet har taget til efterretning frem til udgangen af 2026 med denne tilkendegivelse.

OFFENTLIGGØRELSE

Denne tilkendegivelse vil offentliggøres på Forsyningstilsynets afgørelsesdatabase ([Forsyningstilsynets afgørelser](#)).

Med venlig hilsen

Louise Mary Nielsen
Specialkonsulent
Tlf +4541714312
lmni@forsyningstilsynet.dk